

Nikdo není sám

Pavčina Jíšová

Po dlažbě kodrcá zdočená bryčka
a slunce na nebi zářivě svítí
kočí ten před světlem přivírá víčka
a ženich s nevěstou skvěle se cítí

Je horká neděle poledne zvoní
prázdné náměstí vyvádí z míry
kola aut mění se v kopyta koní
a noční můry zas ve zlato víry

Není to jen přelud ani klam
že tu nikdo nikdy není sám
že ta rosa na kameni k ránu
každému kdo naslouchá
otevívá bránu

Z malého kozlíku kočí se dívá
v rukou má opratě a v zubech dýmku
v tom horku trpí když lenivě zívá
jako by z kružnice měl dělat přímku

Před vraty radnice stojí dav lidí
známí a přátelé mávají z dálky
na ty dva ve voze co dneska vidí
více než jen zlobu a temný stín války

Není to jen přelud ani klam
že tu nikdo nikdy není sám
že ta rosa na kameni k ránu
každému kdo naslouchá
otevívá bránu